

Parkslirekne¹, kjempeslirekne² & hybridslirekne³

Reynoutria japonica, *R. sachalinensis* & *R. ×bohemica*

Slireknefamilien (Polygonaceae)

PH

HI

SE

Generell beskrivelse

Flerårige urter opptil 3 m. Svært effektiv klonal vekst med jordstengler og danner tette bestander. Setter antagelig sjeldent² eller aldri^{1,3} frø i Norge, men spres ved fragmenter av jordstengler med rennende vann og jordmasser. Introdusert som pryddplanter og forviller seg vanligvis på frisk til fuktig og noe næringsrik jord, men og på skrinne mark.



Hybridslirekne
Reynoutria xbohemica

Utbredelse & invasjonspotensiale

Begrensa

Moderat

Start

Opprinnelig fra Øst-Asia, første gang funnet forvillet i Norge i 1901 (Ho)¹, 1935 (Te)² og 1945 (Ak)³. Forvillet fra Øf i et bredt belte langs kyst- og fjordstrøk til Tr og Fi¹. I Innlandet er alle registreringer av artene i hovedsak konsentrert rundt de sentrale jordbruksområdene sør i fylket. Kjempeslirekne og hybridslirekne er registrert spredt rundt noen av de store byene og tettstedene. Parkslirekne er vanligere og har mange registreringer særlig mellom Mjøsa og Randsfjorden, men også i søndre Gudbrandsdalen, dels i Valdres og rundt Kongsvinger. Et ukjent antall av disse er antagelig feilregistrerte hybridslirekne. Alle artene forventes både å utvide sitt utbredelsesområde og bli vanligere der hvor de allerede er etablert. De vil antagelig begunstiges av klimaendringer, med våtere og lengre vekstsesong. Artene spres hovedsakelig med menneskelig aktivitet (hageutkast, flytting av jordmasser, osv.). Det er forbudt å innføre, omsette og sette ut artene.

Økologisk effekt

Liten

Middels

Stor

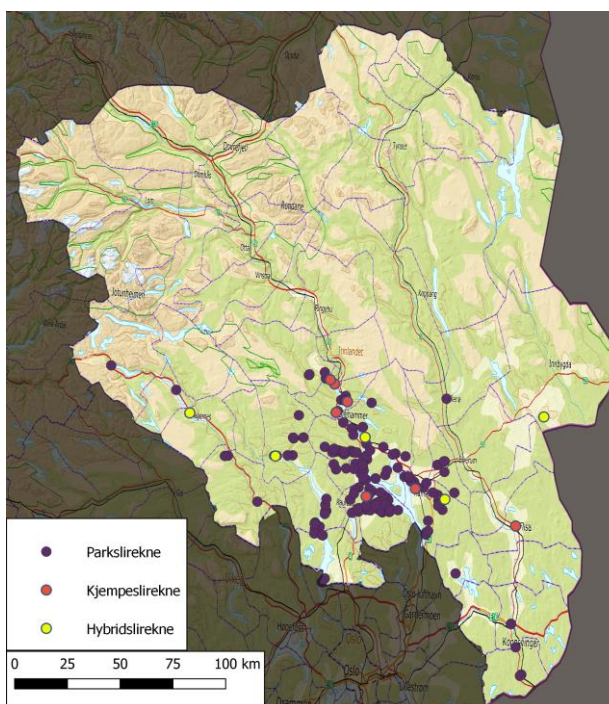
Artene danner fort tette bestander som fortrenger andre arter. De produserer store mengder strøfall som kveler arter i bunn- og feltsjiktet. Dette endrer nærings sammensetningen og løser opp jordsmonnet, og fører til større erosjonsutsatthet, som er spesielt problematisk i flommark (VO1). Artene har allelopatiske effekter, dvs. de skiller ut stoffer som hemmer andre arters vekst. De forviller seg til en lang rekke naturtyper, men er størst trussel i frisk til fuktig skog (VO2 og VO14, mulig også VO8) og i flommarkssytemer (VO1). Kjempeslirekne kan etablere seg i lite påvirket natur i noe større grad enn parkslirekne og hybridslirekne.

Naturtyper: T2, T4, T18, T30, T32 & SEM.

Rødlista naturtyper: Åpen flomfastmark (NT), Flomskogsmark (VU) & Semi-naturlig eng (VU).

Rødlista arter: Ingen kjente.

Verneområder: Ingen kjente.



Mulighet for utryddelse			Forslag til målsetting			Forslag til tiltak			
Fylke	Lokalt	Ingen	Utrydde	Begrense	Forebygge	Overvåke	Informasjon	Kartlegge	Bekjempe
Til tross for forholdsvis få registreringer av hybrid- og kjempeslirekne er det neppe mulig å utrydde noen av artene i noe større omfang enn lokalt da bekjempelse er kostbart og tidkrevende. I noen tilfeller kan det være praktisk og økonomisk umulig å få bukt med forekomstene permanent.			Fordi utryddelse er svært krevende og kanskje ikke praktisk eller økonomisk mulig i mange tilfeller anbefales en minimumsmålsetting om å hindre spredning av artene til nye områder, samt begrense, om mulig utrydde, der hvor de utgjør en spesielt stor trussel mot verneområder eller rødlistede arter eller naturtyper. En ideell målsetting vil være å utrydde kjempeslirekne fra fylket og hybrid- og parkslirekne (betraktes som én pga. forveksling) fra dalstrøkene. Se Heistad & Nygård (2017a) for prioritering av noen lokaliteter med stor spredningsfare.			Overvåke: Umiddelbar varsling og befaring ved nyregistreringer i og rundt verneområder og lokaliteter med rødlista arter eller naturtyper, samt rask iverksettelse av tiltak om det er nyetablerte forekomster. Kartlegge forekomst av alle artene i VO1 og friske-fuktige kalkskogstyper (VO2 og VO14) i kalkområdene sør i fylket. Bekjempe: Artene tilhører bekjempelsesgruppe 3. Det er spesielt viktig med befaring og langsiktig planlegging før tiltak iverksettes. Det er svært viktig med riktig håndtering av plantematerialet etter gjennomførte tiltak. Ved oppgraving, slått e.l. må det vurderes om materialet i det hele tatt kan fraktes sikkert nok til at det er forsvarlig med transport. Det mest effektive (og rimelige) tiltaket er antagelig bruk av sprøytepipette, gjerne i kombinasjon med kapping og ryggspørte, tildekking, beite eller vanddampbehandling noen uker senere. Angivelig er også oppgraving effektivt, men se diskusjon i kapittel 5 – Bekjempelsesgrupper. Tiltakene må følges opp over flere sesonger. Se Fløistad (2010c), Blaaid et. al. (2017) og Hoch (2020a) for mer informasjon.			